

Dosarul nr. 2ra-1762/20
2ra-97/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. R.Pulbere)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. L. Bulgac, V. Sîrbu, V. Buhnaci)

ÎNCHEIERE

03 februarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Svetlana Nijiberschi și Ilie Nijiberschi, reprezentati de avocatul Dorin Cojocar, u,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Svetlana Nijiberschi și Ilie Nijiberschi împotriva Elenei Ursu, intervenienți accesorii Agenția Servicii Publice, Departamentul Cadastru, Primăria municipiului Chișinău, Direcția generală arhitectură, urbanism și relații funciare cu privire la stabilirea modului de folosire a terenului, modificarea hărții topografice și încasarea despăgubirii, împotriva deciziei din 09 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 23 noiembrie 2018, Svetlana Nijiberschi și Ilie Nijiberschi, reprezentati de avocatul Dorin Cojocar, au depus cerere de chemare în judecată împotriva Elenei Ursu, intervenienți accesorii Agenția Servicii Publice, Departamentul Cadastru, Primăria municipiului Chișinău, Direcția generală arhitectură, urbanism și relații funciare solicitând stabilirea modului de folosință pe cote-părți a terenului situat în mun. Chișinău, sect. Buiucani, str. Ion XXXXX, nr. 54, număr cadastral XXXXX.212, conform raportului de expertiză extrajudiciară nr. 327 din 21 august 2018 și anume: partea I (culoarea albastră)- $\frac{1}{2}$ cotă-parte de 280 mp cu sectorul de teren marcat de punctele 4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14-15-4, să fie atribuit în folosința Elenei Ursu și partea II (culoarea galbenă)- $\frac{1}{2}$ cotă-parte de 280 mp cu sectorul de teren marcat de punctele 1-12-13-14-15-3-2-1, să le fie atribuită în folosința, efectuarea modificărilor în harta topografică cu stabilirea hotarelor și efectuarea modificărilor în planul geometric la Agenția Servicii Publice, Departamentul Cadastru; încasarea de la Elena Ursu a despăgubirii în suma de 20000 de lei pentru folosința bunului comun fără acordul coproprietarilor, compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanții au invocat că, în temeiul contractului de vânzare-cumpărare din 30 decembrie 2003 au devenit proprietarii a $\frac{1}{2}$ cotă-parte ideală din bunul imobil, constituit din casa de locuit și teren, amplasat pe str. I. XXXXX, nr.54, mun. Chișinău. Pârâta Elena Ursu deține $\frac{1}{2}$ cotă-parte ideală din bunurile imobile menționate.

Totodată, au indicat că pe același teren au mai construit un imobil, casă de locuit cu număr cadastral XXXXX.212.03, înregistrat la data de 18 iulie 2011, în baza procesului-verbal de recepție finală nr. 610 din 30 iunie 2011.

Reclamanții au afirmat că terenul cu număr cadastral XXXXX.212 constituie proprietate comună pe cote-părți și astfel urmează a fi stabilit modul de folosire a acestuia. Având în vedere că pârâta ocupă un sector de teren care depășește cota sa parte de $\frac{1}{2}$, urmează a fi soluționat și litigiul cu privire la înlăturarea obstacolelor ce țin de exercitarea dreptului de proprietate pe porțiunea ocupată ilegal. De asemenea, au precizat că nu au acces pentru a repara fațada casei de locuit din partea terenului unde pârâta își exercită dreptul de folosință, creându-le obstacole la reparația fațadei.

La fel, au declarat că în privința modului de folosință a terenului au solicitat concluziile unui expert, care a efectuat expertiza extrajudiciară cu privire la partajarea, formarea bunurilor imobile.

Reclamanții au susținut că le-a fost încălcat dreptul de proprietate de către pârâtă, or, ultima s-a folosit de terenul proprietate comună pe cote-părți fără acordul proprietarilor, instalând un gard în acest sens. Drept urmare, au considerat necesar încasarea unei despăgubiri în sumă de 20000 de lei.

Prin hotărârea din 18 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Ilie Nijiberschi și Svetlana Nijiberschi împotriva Elenei Ursu cu privire la stabilirea modului de folosire a terenului, modificarea hărții topografice și încasarea despăgubirii.

Prin decizia din 09 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins ca fiind neîntemeiat apelul declarat de Svetlana Nijiberschi și Ilie Nijiberschi, reprezentați de avocatul Dorin Cojocar și s-a menținut hotărârea din 18 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că în conformitate cu art. 123 alin.(2) CPC, faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluționată anterior în instanță de drept comun sau în instanță specializată sînt obligatorii pentru instanța care judecă cauza și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze civile la care participă aceleași persoane.

În această ordine de idei, instanța de apel a menționat că la data de 27 aprilie 2017, Nijiberschi Ilie și Svetlana Nijiberschi au depus cerere de chemare în judecată împotriva Elenei Ursu, intervenient accesoriu Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău, cu privire la încetarea proprietății comune pe cote-părți prin partajarea în natură a bunurilor imobile cu formarea unui nou bun imobil, efectuarea înregistrării în Registrul bunurilor imobile prin divizare și schimbarea destinației, repararea prejudiciului material, înlăturarea obstacolelor în exercitarea dreptului de proprietate și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 27 decembrie 2017, acțiunea respectivă a fost respinsă.

În lumina principiului autorității de lucru judecat, instanța de apel a apreciat ca întemeiată concluzia instanței de fond privind respingerea acțiunii care se judecă în prezent, cu privire la stabilirea modului de folosire a terenului, modificarea hărții topografice și încasarea despăgubirii, or, hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 27 decembrie 2017 se bucură de prezumția absolută de adevăr și nu pot

fi contrazise printr-o altă hotărâre.

Mai mult ca atât, instanța de apel a considerat inoportună aprecierea repetată a circumstanțelor de fapt relatate în cererea de chemare în judecată și respectiv argumentelor pe care se bazează cererea de apel, or, răsturnarea puterii lucrului judecat, printr-o reluare a judecării într-o nouă acțiune între părți, determină o instabilitate a raporturilor juridice civile, care odată stabilite printr-o hotărâre judecătorească cu caracter irevocabil, intră în sfera raporturilor de ordine publică, pe care părțile nu le pot modifica nici în situația în care ar exista acordul lor.

În altă ordine de idei, instanța de apel a considerat declarative argumentele apelanților privind criticarea declarației autentificate notarial, date de Nijiberschi Svetlana la data de 24 decembrie 2003 prin care în calitate de viitoare proprietară a ½ cotă parte din casa de locuit nr. 54, str. Ion XXXXX, nr.54, și-a declarat acordul cu modul de folosire stabilit a lotului de teren la momentul semnării declarației și a asigurat-o pe ultima că nu va reveni la schimbarea hotarelor lotului de teren, or, nici în prima instanță și nici în instanța de apel nu au fost prezentate probe care să determine instanța de a nu lua în considerare această probă, precum și nici nu s-a efectuat vreo expertiză din care să deducă că în fapt apelanta nu ar fi scris asemenea acord. Prin urmare, instanța de fond corect a dat apreciere faptului că: anterior dobândirii dreptului de proprietate asupra ½ cotă parte din terenul litigios, modul de folosire a terenului cu nr. cadastral XXXXX.212 a fost determinat de Usatfi Valeriu, vânzătorul potrivit contractului de vânzare-cumpărare nr. 8428 din 30 decembrie 2003 încheiat între acesta și Nijiberschi Svetlana și Șvarț Abram, potrivit contractului de înstrăinare cu condiția întreținerii pe viață nr. 12-496 din 04 septembrie 1991, încheiat între ultimul și Ursu Elena; și că, până la încheierea contractului de vânzare cumpărare nr. 8428 din 30 decembrie 2003, obiectul căruia a constituit și terenul cu nr. cadastral XXXXX.212, Nijiberschi Svetlana cunoștea despre modul de folosință a acestui teren.

De asemenea, instanța de apel a considerat că raportul de expertiză extrajudiciară nr. 327 din 21 august 2018, invocat inclusiv în susținerea cererii de apel nu poate fi reținut, or, obiectivul expertizei a constituit determinarea variantelor posibile de formare a bunului imobil cu nr. cadastral XXXXX.212 proporțional cotelor părți deținute, iar modul de formare a bunurilor imobile în funcție de proprietar și destinație este reglementat de Legea cu privire la formarea bunurilor imobile nr. 354/28.10.2004, care la art. 1 prevede că „obiectul prezentei legi îl constituie formarea imobilelor, ca obiecte independente de drept, prin separare, divizare, comasare, combinare sau reparcelare a unor bunuri imobile înscrise în Registrul bunurilor imobile, precum și înregistrarea imobilelor formate”. Spre deosebire de cazurile de împărțire a sectorului de teren, situație soluționată prin raportul dat, în cazurile de stabilire a modului de folosire a sectorului de teren, dreptul general asupra sectorului de teren nu încetează.

În continuare, reținând că instanța de fond a concluzionat netemeinicia pretenției privind stabilirea modului de folosință pe cote-părți a terenului amplasat pe str. Ion XXXXX 54, mun. Chișinău, nr. cadastral XXXXX.212, conform raportului de expertiză extrajudiciară nr. 327 din 21 august 2018, instanța de apel a constatat că și pretențiile privind efectuarea modificărilor în harta topografică cu stabilirea hotarelor, efectuarea modificărilor în planul geometric la Agenția Servicii Publice, dar și încasarea despăgubirii în sumă de 20000 de lei, întemeiate au fost

respinse.

La 09 noiembrie 2020, Svetlana Nijiberschi și Ilie Nijiberschi, reprezentați de avocatul Dorin Cojocaru, au depus cerere de recurs împotriva deciziei din 09 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei decizii de admitere integrală a cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel a interpretat în mod eronat normele de drept material, precum și că instanțele au apreciat arbitrar probele.

De asemenea, indicând prevederile art. 6 par. 1 CEDO, precum și art. 13 CEDO, au adus critici argumentelor instanței de fond menținute de instanța de apel, opinând că constatările reținute în mod irevocabil cu privire la faptul că modul de folosire a terenului a fost stabilit de comun acord prin declarația dată la 24 decembrie 2003, însă această declarație nu a fost recunoscută de ei. În acest sens a adresat notarului o interpelare prin care a solicitat furnizarea unor informații, care prin răspuns a comunicat că se eliberează la solicitarea instanței și în acest sens a solicitat concursul instanței, care a respins demersul, rezumând că este suficientă prezentarea declarației date în original.

La fel, au pretins lezarea dreptului de proprietate, citând în acest sens prevederile art. 1 al Protocolului nr. 1 la CEDO.

Copia recursului declarat a fost expediată în adresa intimaților conform scrisorii de însoțire datate cu 25 noiembrie 2020 (f.d.202) și a fost recepționată la 30 noiembrie 2020 și 01 decembrie 2020, conform avizelor de recepție (f.d.203-206).

La 30 decembrie 2020, prin intermediul poștei (f.d.209), Elena Ursu, reprezentată de avocatul Sergiu Bejan, a depus referință la cererea de recurs, exprimând poziția în favoarea declarării recursului inadmisibil.

Alte referințe la cererea de recurs, în temeiul art. 439 alin.(2) Cod de procedură civilă, până la data judecării cauzei în ordine de recurs, nu au parvenit.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 09 septembrie 2020, iar cererea de recurs a fost depusă la 09 noiembrie 2020, ceea ce denotă că recursul este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Svetlana Nijiberschi și Ilie Nijiberschi, reprezentați de avocatul Dorin Cojocaru, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească

a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Svetlana Nijiberschi și Ilie Nijiberschi, reprezentați de avocatul Dorin Cojocaru, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Svetlana Nijiberschi și Ilie Nijiberschi, reprezentați de avocatul Dorin Cojocaru.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Svetlana Nijiberschi și Ilie Nijiberschi, reprezentați de avocatul Dorin Cojocaru, împotriva deciziei din 09 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat